

📁 ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องที่มีต่อพฤติกรรม พื้นฐานความสามัคคีในเด็กปฐมวัย

📁 ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

The Effect of Storyline Approach on Young Children's Unity Basic Behavior Development

📁 ชื่อนักวิจัย

ปิยะพร ทองสิงห์

📁 ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ. 2552

📁 ประเภทของงานวิจัย

หลักสูตรและการเรียนรู้

📁 คำสำคัญ

การเรียนรู้แบบเดินเรื่อง ความสามัคคี

📁 ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

การจัดการเรียนรู้แบบเดินเรื่องเป็นวิธีหนึ่ง ที่เน้นการบูรณาการสาระการเรียนรู้และกระบวนการภายใต้หัวข้อเรื่องเดียวกัน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เด็กปฐมวัยจะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงแล้วสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง สามารถคิดสร้างสรรค์ผลงานโดยอาศัยแนวคิดและประสบการณ์ของตนในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบเดินเรื่องเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการกำหนดเส้นทางการเดินเรื่อง โดยผู้เรื่องให้มีความต่อเนื่องประจวบเส้นเชือก มีคำถามหลักเป็นตัวเชื่อม การดำเนินเรื่องหรือตัวเปิดประเด็นในการดำเนินเรื่อง (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียรวิญญู ยินดีสุข, 2548: 19) และเป็นการสอนที่เน้นกิจกรรม (activity – based approach) กิจกรรมที่ครูสามารถให้เด็กนำมาเดินเรื่องมีหลายรูปแบบ เช่น การเล่นเกม การเล่นเกมบทบาทสมมติ การเล่นเกมเชิดหุ่น การเล่นเกมแต่งเรื่องเป็นนิทาน เป็นต้น ข้อสำคัญกิจกรรมที่นำมาใช้ต้องเป็นกิจกรรมที่เด็กปฐมวัยเล่นเป็นกลุ่ม มีอิสระในการคิด โดยเชื่อมโยงประสบการณ์หรือสิ่งที่พบและคุ้นเคยในชีวิตประจำวันมาประยุกต์ในการเดินเรื่อง ซึ่งส่งผลให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกคิดจากคำถามสำคัญ มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เด็กได้ทำในการเรียนเป็นกลุ่ม ได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่มและพัฒนาทักษะการสื่อสารในการช่วยกันคิดตอบปัญหาที่เป็นข้อคำถามจากครู ได้สร้างความรู้ด้วยตนเองจากการเดินเรื่องที่ออกมาจากประสบการณ์ของบริบทของชีวิตจริงที่ได้ประสบมาก่อนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว และที่สำคัญได้เรียนรู้อย่างมีความสุข (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2545: 43, 45-46)

จากแนวคิดและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องจะทำให้เด็กเกิดความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ รวมไปถึงการเรียนรู้และมีพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีเพิ่มขึ้นจากประสบการณ์

ที่ผู้สอนจัดให้ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนเด็กปฐมวัย จึงสนใจที่จะศึกษาว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องให้กับเด็กปฐมวัยจะส่งผลต่อพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการนำนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเดินเรื่อง ไปปรับใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีในบริบทต่างๆ รวมถึงการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยที่หลากหลายวิธีอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องที่มีต่อพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดประสบการณ์ ระหว่างการจัดประสบการณ์ในแต่ละสัปดาห์ และหลังการจัดประสบการณ์โดยรวม และเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีของเด็กปฐมวัยเป็นรายด้าน ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่อง ก่อนการจัดประสบการณ์ ระหว่างการจัดประสบการณ์ และหลังการจัดประสบการณ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ที่ใช้กลุ่มตัวอย่างเดียว

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิงอายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนอนุบาลอุทุมพรพิสัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 4 ห้อง มีเด็กปฐมวัยรวมทั้งหมดจำนวน 115 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิงอายุ 5-6 ปี จำนวน 15 คน โรงเรียนอนุบาลอุทุมพรพิสัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) จับสลากเลือกนักเรียนจากจำนวน 4 ห้อง มา 1 ห้อง และ 2) จับสลากเด็กปฐมวัยจำนวน 15 คน จากจำนวนเด็กปฐมวัยในห้องเรียนที่จับสลากได้

วิธีการวิจัย

1. สังเกตพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีก่อนการจัดประสบการณ์ (Baseline Data) เป็นเวลา 1 สัปดาห์
2. ดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 50 นาที และสังเกตพฤติกรรมทุกสัปดาห์ที่จัดประสบการณ์สัปดาห์ละ 2 วัน จนครบ 8 สัปดาห์
3. สังเกตพฤติกรรมหลังการจัดประสบการณ์ครบ 8 สัปดาห์ เป็นเวลา 1 สัปดาห์
4. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผลการวิจัย

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่อง ทำให้เด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีโดยรวมในระดับดี คือ เด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีที่เหมาะสมตั้งแต่สัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป โดยเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมจากสัปดาห์ที่ 2 เป็นต้นไปในด้านการร่วมมือ การยอมรับ และการแบ่งปัน ส่วนด้านการรับผิดชอบจะเกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป เมื่อพิจารณาพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง พบว่า พฤติกรรมพื้นฐานความ

สามัคคีในเด็กปฐมวัยสามารถพัฒนาได้เป็นอันดับแรก คือ ด้านการร่วมมือ รองลงมาเป็นการรับผิดชอบ ส่วนด้านการแบ่งปัน และการยอมรับเป็นอันดับสุดท้าย

2. พฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีโดยรวมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องหลังการจัดประสบการณ์ สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบอื่น เพื่อพัฒนาพฤติกรรมพื้นฐานความสามัคคีของเด็กปฐมวัย
2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่องที่มีต่อการพัฒนาการด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถด้านภาษา ความคิดรวบยอด ความสามารถในการแก้ปัญหา ทักษะทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาผลของการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเดินเรื่อง

www.thaiedresearch.com